

Pamatnostādnes par iekšējo modeļu izmantošanu

Ievads

- 1.1. Saskaņā ar 2010. gada 24. novembra Regulas (ES) Nr. 1094/2010 (turpmāk tekstā — EAAPI Regulas)¹ 16. pantu EAAPI pieņem pamatnostādnes, kas adresētas uzraudzības iestādēm un apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrībām par iekšējo modeļu izmantošanu, piemērojot Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 25. novembra Direktīvu 2009/138/EK par uzņēmējdarbības uzsākšanu un veikšanu apdrošināšanas un pārapirošināšanas jomā ("Maksātspēja II")², jo īpaši 112., 113., 115., 116., 120.–126. un 231. pantu, kas tālāk tiek izstrādāta ar Īstenošanas pasākumu I sadaļas VI nodaļu un II sadaļas II nodaļu³. Šajās pamatnostādnēs ir arī ņemti vērā EAAPI Īstenošanas tehniskie standarti attiecībā uz iekšējo modeļu apstiprināšanas procesu un attiecībā uz procesu, lai panāktu kopīgu lēmumu par grupas iekšējiem modeļiem⁴.
- 1.2. EAAPI pamatnostādņu par iekšējo modeļu izmantošanu mērķis ir sniegt norādījumus, kas uzraudzības iestādēm un apdrošināšanas un pārapirošināšanas sabiedrībām ir jāņem vērā, lai ļautu uzraudzības iestādēm apstiprināt un turpināt atļaut izmantot iekšējo modeli maksātspējas kapitāla prasības aprēķināšanai un ļautu apdrošināšanas un pārapirošināšanas sabiedrībām izmantot iekšējo modeli savas maksātspējas kapitāla prasības aprēķināšanai saskaņā ar Maksātspējas II direktīvas prasībām, kā tas sīkāk ir norādīts Īstenošanas pasākumos.
- 1.3. Šo pamatnostādņu mērķis ir arī palielināt uzraudzības prakses konvergenci attiecībā uz iekšējo modeļu izvērtēšanu. Iekšējo modeļu gadījumā attiecībā uz grupām ir jānotiek attiecīga līmeņa saziņai starp uzraudzības iestādēm kolēģiju ietvaros, jo īpaši starp iesaistītajām uzraudzības iestādēm.
- 1.4. Šīs pamatnostādnes, saskaņā ar Maksātspējas II direktīvu, ir adresētas uzraudzības iestādēm.
- 1.5. Visas šīs pamatnostādnes tiek piemērotas, ja vien nav skaidri norādīts savādāk, attiecībā uz:
 - pilnu vai daļēju iekšējo modeli, kas iesniegts, lai pieņemtu lēmumu par izmantošanu, vai tiek pašreiz izmantots apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrības maksātspējas kapitāla prasības aprēķināšanai;
 - pilnu vai daļēju grupas iekšējo modeli, kas, kā noteikts turpmāk, iesniegts, lai pieņemtu lēmumu par izmantošanu, vai tiek pašreiz izmantots maksātspējas kapitāla prasības aprēķināšanai.
- 1.6. Šīs pamatnostādnes tiek piemērotas no 2015. gada 1. aprīļa.

¹ OV L 331, 15.12.2010., 48.–83. lpp.

² OV L 335, 17.12.2009., 1.–155. lpp.

³ OV L 12, 17.01.2015., 1.–797. lpp.

⁴ <https://eiopa.europa.eu/Pages/Supervision/Insurance/draft-implementing-technical-standards-on-the-supervisory-approval-processes-for-solvency-ii.aspx>

1.7. Šajās pamatnostādnēs tiek piemērotas šādas definīcijas:

- "Iekšējais(-ie) modelis(-i) grupai (vai grupām)" ir gan iekšējais modelis, kas tiek piemērots tikai konsolidētas grupas maksātspējas kapitāla prasības aprēķināšanai (saskaņā ar Maksātspējas II direktīvas 230. pantu), gan iekšējais modelis, kas tiek piemērots konsolidētas grupas maksātspējas kapitāla prasības, kā arī vismaz vienas saistītās apdrošināšanas sabiedrības, kas iekļauta šā iekšējā modeļa jomā, konsolidētās grupas maksātspējas kapitāla prasības aprēķināšanai (kas pamatnostādnēs ir minēts kā grupas iekšējais modelis saskaņā ar Maksātspējas II direktīvas 231. pantu).
- Jēdziens "varbūtības sadalījuma prognozes pilnīgums" tiek noteikts galvenokārt divās dimensijās: uzņēmuma zināšanu apjoms par riska profilu, kā atspoguļots varbūtības sadalījuma prognozes pamatā esošā gadījumu kopumā, un spēja aprēķina metodei, kas izraudzīta šīs informācijas pārvešanai monetāro vērtību sadalījumā saistībā ar izmaiņām pamata pašu kapitālā. Pilnīguma jēdzienu nevar samazināt līdz varbūtības sadalījuma prognozes pārstāvības detalizācijai, jo pat prognoze nepārtrauktas funkcijas formā var būt ar zemu pilnīgumu.
- "Atsauces riska pasākums" ir pamata pašu kapitāla riskam pakļautā vērtība attiecībā uz ticamības līmeni 99,5% apjomā viena gada laikā, kā noteikts Maksātspējas II direktīvas 101. panta 3. punktā.
- "Analītiski slēgtā formula" ir tieša matemātiska formula, kas saista sabiedrības izvēlēto riska pasākumu ar vienu no iepriekš minētajām atsaucēm.
- "t=0" ir datums, sākot ar kuru sabiedrība ir veikusi maksātspējas kapitāla prasības aprēķinu saskaņā ar tās iekšējo modeli.
- "t=1" ir viens gads pēc dienas, kurā sabiedrība ir veikusi maksātspējas kapitāla prasības aprēķinu saskaņā ar tās iekšējo modeli.

1. nodaļa: Pieteikums

1. pamatnostādne – Pirmspieteikums

1.8. Uzraudzības iestādēm ir jāapsver pirmspieteikuma procesa ieviešana, lai radītu priekšstatu, kā sagatavotai apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas sabiedrībai iesniegt pieteikumu par iekšējā modeļa izmantošanu maksājspējas kapitāla prasības aprēķināšanai saskaņā ar Maksājspējas II direktīvu un nodrošināt atbilstību Maksājspējas II direktīvā noteiktajām iekšējo modeļu prasībām.

2. pamatnostādne – Pieteikumā par grupas iekšējo modeļu izmantošanu iesniedzamā informācija saskaņā ar Maksājspējas II direktīvas 231. pantu

1.9. Pieteikuma par grupas iekšējā modeļa izmantošanu saskaņā ar Maksājspējas II direktīvas 231. pantu gadījumā, pieteikuma iesniedzējam ir jāiekļauj informācija par katru saistīto sabiedrību, kura piesakās izmantot grupas iekšējo modeli maksājspējas kapitāla prasības aprēķināšanai, kas noteikts 2. pantā EAAPI Īstenošanas tehniskajam standartam attiecībā uz iekšējo modeļu apstiprināšanas procesiem, kurš atbilst šai saistītajai sabiedrībai, ja vien šī informācija jau nav ietverta apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas dalības sabiedrības iesniegtajos dokumentos.

1.10. Pieteikuma iesniedzējam ir arī jāpaskaidro par katru saistīto sabiedrību, kas iekļauta pieteikumā par grupas iekšējā modeļa izmantošanu maksājspējas kapitāla prasības aprēķināšanai, ciktāl grupas iekšējā modeļa attīstības, īstenošanas vai apstiprināšanas daļas, kas ir nepieciešamas saistītās sabiedrības maksājspējas kapitāla prasības aprēķināšanai, ir pildījusi cita saistītā sabiedrība grupas ietvaros.

3. pamatnostādne – Papildinformācijas pieprasījums pieteikuma gadījumā par iekšējo modeļu izmantošanu grupām

1.11. Pieteikuma par iekšējā modeļa izmantošanu grupām gadījumā iesaistītajām uzraudzības iestādēm, kas uzrauga šo sabiedrību, ir jāpieprasa papildinformācija no saistītās sabiedrības, kā tas ir noteikts Īstenošanas pasākumu 343. panta 2. punktā, kas vispirms ir jāiesniedz grupas uzraudzības iestādei. Grupas uzraudzības iestādei tad ir jānosūta pieprasījums saistītajai sabiedrībai vai jāsniedz iesaistītajai uzraudzības iestādei, kura pieprasa informāciju, atbilstošie dokumenti, ja tie jau ir iesniegti grupas uzraudzības iestādei.

1.12. Pieteikuma par grupas iekšējā modeļa izmantošanu gadījumā saskaņā ar Maksājspējas II direktīvas 231. pantu jebkurai attiecīgajai Īstenošanas pasākumu 347. panta 3. punktā noteiktajai uzraudzības iestādei ir jāspēj tieši pieprasīt sīkāku informāciju no saistītās sabiedrības, ko tā uzrauga, lai novērtētu grupas iekšējā modeļa atbilstību iekšējo modeļu prasībām attiecībā uz šīs saistītās sabiedrības maksājspējas kapitāla prasību. Šādā gadījumā šai iesaistītajai uzraudzības iestādei ir nekavējoties jāinformē grupas uzraudzības iestāde par šo informācijas pieprasījumu.

4. pamatnostādne — Vēlēšanas paplašināt jomu pieteikumam par iekšēju modeļu izmantošanu grupām

- 1.13. Pieteikuma par iekšējā modeļa izmantošanu grupām gadījumā, kas ir daļa no pamatojuma iekšējā modeļa apjomam, kas aprakstīts Īstenošanas pasākumu 343. panta 5. punktā vai 347. panta 6. punktā, pieteikuma iesniedzējam ir pieteikumā jāapraksta vēlme, ja tāda ir, nākotnē paplašināt iekšējā modeļa jomu, lai grupas maksātspējas kapitāla prasības aprēķināšanas nolūkā grupas uzraudzības apjomā iekļautu kādas no saistītajām sabiedrībām, taču kuras, saskaņā ar pašreizējo pieteikumu, nav iekļautas iekšējā modeļa jomā grupas maksātspējas kapitāla prasības aprēķināšanai.
- 1.14. Pieteikuma par grupas iekšējā modeļa izmantošanu gadījumā saskaņā ar Maksātspējas II direktīvas 231. pantu, kā daļa no iekšējā modeļa jomas pamatojuma, pieteikuma iesniedzējam ir jāapraksta arī vēlme, ja tāda ir, nākotnē paplašināt iekšējā modeļa jomu, lai iekļautu jebkuras saistītās sabiedrības maksātspējas kapitāla prasības aprēķinu, kas nav iekļauts pašreizējā jomā pieteikumam par maksātspējas kapitāla prasības aprēķināšanu ar grupas iekšējo modeli.

5. pamatnostādne — Tehniskā specifikācija pieteikuma gadījumā par grupas iekšējo modeļu izmantošanu saskaņā ar Maksātspējas II direktīvas 231. pantu

- 1.15. Pieteikuma par grupas iekšējā modeļa izmantošanu saskaņā ar Maksātspējas II direktīvas 231. pantu gadījumā pieteikuma iesniedzējam ir skaidri pieteikumā jānorāda, ciktāl grupas iekšējā modeļa specifikācijas var atšķirties, ja iekšējais modelis tiek izmantots grupas maksātspējas kapitāla prasības aprēķināšanai un saistīto sabiedrību maksātspējas kapitāla prasības aprēķināšanai, ieskaitot:
- a) grupas iekšējo darījumu izmantošanu gan saistīto sabiedrību maksātspējas kapitāla prasības, gan, ja nepieciešams, grupas maksātspējas kapitāla prasības aprēķināšanai;
 - b) parametru sarakstu iekšējā modeļa ietvaros, kas var būt atšķirīgi noteikts dažādiem ar grupas iekšējo modeli veiktajiem aprēķiniem grupas maksātspējas kapitāla prasības aprēķināšanai un individuālu maksātspējas kapitāla prasību aprēķināšanai; un
 - c) grupas īpašo risku aprakstu, kas ir būtisks tikai grupas maksātspējas kapitāla prasības aprēķinam.

2. nodaļa: Modeļa izmaiņas

6. pamatnostādne – Modeļa izmaiņu politikas joma

- 1.16. Apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrībai, nosakot politiku modeļa maiņai, ir jānodrošina, ka šī politika ietver visus atbilstošos izmaiņu avotus, kas varētu ietekmēt tās maksātspējas kapitāla prasību un vismaz izmaiņas:
- a) sabiedrības pārvaldības sistēmā;
 - b) sabiedrības atbilstībā iekšējā modeļa izmantošanas prasībām;
 - c) sabiedrības iekšējā modeļa tehnisko specifikāciju atbilstībā; un
 - d) sabiedrības riska profilā.
- 1.17. Sabiedrībai ir arī jānodrošina, ka modeļa izmaiņu politikā:
- a) norāda, kad tiek plānota būtiska vai nebūtiska iekšējā modeļa maiņa un kad nebūtisku maiņu kombinācija tiek uzskatīta par būtisku maiņu.
 - b) nosaka pārvaldības prasības attiecībā uz iekšējā modeļa izmaiņām, tostarp iekšējo apstiprināšanu, iekšējo saziņu, izmaiņu dokumentāciju un apstiprināšanu.
- 1.18. Apdrošināšanas un pārapirošināšanas sabiedrībai nav jāveic jaunu elementu, piemēram, papildu risku vai uzņēmējdarbības vienību, kā iekšējā modeļa izmaiņu daļu iekļaušana saskaņā ar iekšējā modeļa izmaiņu politiku. Jaunu elementu iekļaušanai iekšējā modelī ir nepieciešams uzraudzības iestādes apstiprinājums, ievērojot Īstenošanas tehniskā standarta attiecībā uz iekšējo modeļu apstiprināšanas procesiem 7. pantā aprakstīto procedūru.
- 1.19. Apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrībai ir jāņem vērā iekšējā modeļa parametru atjauninājums kā iespējamais iekšējā modeļa izmaiņu avots.

7. pamatnostādne – Būtisku izmaiņu noteikšana

- 1.20. Lai gan modeļa izmaiņu kvantitatīvā ietekme uz maksātspējas kapitāla prasību vai maksātspējas kapitāla prasības atsevišķām daļām var būt viens no rādītājiem, ko apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrība izlemj izmantot, lai noteiktu būtiskās izmaiņas, sabiedrībai ir jāizstrādā un jāizmanto vairāki citi galvenie kvalitatīvie un kvantitatīvie rādītāji būtisku izmaiņu noteikšanai.

8. pamatnostādne – Ziņojums par nebūtiskām un būtiskām izmaiņām, kas ir nebūtisku izmaiņu kombinācija

- 1.21. Apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrībai reizi ceturksnī vai vajadzības gadījumā biežāk ir jāziņo uzraudzības iestādēm par iekšējā modeļa nebūtiskām izmaiņām. Iekšējā modeļa nebūtiskās izmaiņas ir jāpaziņo apkopotā ziņojumā, kurā ir jāapraksta gan kvantitatīvā, gan kvalitatīvā izmaiņu ietekme un aptuvenā kumulatīvo kvantitatīvo un kvalitatīvo izmaiņu ietekme uz apstiprināto iekšējo modeli.

1.22. Apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrībai ir jāizmanto pēdējais uzraudzības iestāžu apstiprinātais iekšējais modelis par atsauci, novērtējot, vai nebūtisku izmaiņu kombinācija tiek uzskatīta par būtiskām izmaiņām, ja vien ar uzraudzības iestādēm nav panākta cita vienošanās.

9. pamatnostādne — Grupas iekšējo modeļu izmaiņu politika saskaņā ar Maksātspējas II direktīvas 231. pantu

1.23. Grupas iekšējā modeļa gadījumā saskaņā ar Maksātspējas II direktīvas 231. pantu dalības sabiedrībai un saistītajām sabiedrībām, kas izmanto grupas iekšējo modeli savas individuālās maksātspējas kapitāla prasības aprēķināšanai, ir jāizstrādā viena politika modeļa maiņai.

1.24. Dalības sabiedrībai un saistītajām sabiedrībām, kas izmanto grupas iekšējo modeli savas individuālās maksātspējas kapitāla prasības aprēķināšanai, ir jānodrošina, ka modeļa izmaiņu politikā ir ietverta būtisko un nebūtisko izmaiņu specifikācija attiecībā uz grupu, kā arī katru no saistītajām sabiedrībām, kas iekļautas pieteikumā par grupas iekšējā modeļa izmantošanu savas individuālās maksātspējas kapitāla prasības aprēķināšanai.

1.25. Dalības sabiedrībai un saistītajām sabiedrībām, kas piesakās izmantot grupas iekšējo modeli, lai aprēķinātu savu individuālo maksātspējas kapitāla prasību, ir jānodrošina, lai jebkura izmaiņa, kas ir būtiska pieteikumā iekļautajai saistītajai sabiedrībai, politikā tiek klasificēta kā būtiska izmaiņa.

10. pamatnostādne — Grupas iekšējo modeļu izmantošanas paplašinājums un jomas paplašinājums saskaņā ar Maksātspēja II direktīvas 231. pantu

1.26. Pieteikuma iesniedzējam ir jāiesniedz grupas uzraudzības iestādei šādi grupas iekšējā modeļa paplašinājumi, ievērojot tādu pašu procesu kā iekšējā modeļa būtiskai izmaiņai, kā noteikts 7. pantā EAAPI īstenošanas tehniskajam standartam attiecībā uz iekšējā modeļa apstiprināšanas procesiem:

- a) paplašinājums aprēķināt maksātspējas kapitāla prasību saistītajai sabiedrībai, kas pašlaik ir iekļauta grupas iekšējā modeļa jomā grupas maksātspējas kapitāla prasības aprēķināšanai, bet kas pašlaik neizmanto grupas iekšējo modeli tās maksātspējas kapitāla prasības aprēķināšanai, ;
- b) paplašinājums ietvert jaunus elementus grupas līmenī; un
- c) paplašinājums ietvert jaunus elementus saistītās sabiedrības līmenī, kas šobrīd izmanto grupas iekšējo modeli savas maksātspējas kapitāla prasības aprēķināšanai, tai skaitā paplašinājumu, kas saistīts ar grupas vai citu saistīto sabiedrību līmenī jau izmantotajiem elementiem.

3. nodaļa: Lietošanas pārbaude

11. pamatnostādne — Stimuls uzlabot iekšējā modeļa kvalitāti

1.27. Apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrībai ir jānodrošina iekšējā modeļa izmantošana tās risku pārvaldības sistēmas un lēmumu pieņemšanas procesos tā, ka tas rada stimulu uzlabot paša iekšējā modeļa kvalitāti.

12. pamatnostādne – Izmantošanas tests un izmaiņas iekšējā modeli

1.28. Iekšējā modeļa kvalitātes uzlabošanas procesā, ja administratīvā, vadības vai uzraudzības struktūra iekšēji ir apstiprinājusi būtiski izmaiņu, tad apdrošināšanas un pārapirošināšanas sabiedrībai ir jāspēj pierādīt atbilstību izmantošanas testu, ņemot vērā:

- a) izmantošanas testa dažādās daļas;
- b) to pārvaldības sistēmas dažādos izmantošanas veidus.

1.29. Apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrībai ir jāuzrauga un jāspēj pierādīt atbilstība jebkurai laika nobīdei starp noteikšanu, ka šīs izmaiņas iekšējam modelim ir nepieciešamas, un faktisko izmaiņu īstenošanu. Pieteikuma gadījumā par nozīmīgām izmaiņām apstiprināšanas periodā apdrošināšanas un pārapirošināšanas sabiedrībai ir jānodrošina atbilstoša iekšējā modeļa izmantošana tās lēmumu pieņemšanas procesā.

13. pamatnostādne – Iekšējā modeļa izpratne

1.30. Apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrībai ir jāņem vērā dažādas pieejas, lai lēmumu pieņemšanas nolūkā nodrošinātu administratīvās, vadības vai uzraudzības struktūras un attiecīgo iekšējā modeļa izmantotāju izpratni par iekšējo modeli.

1.31. Lai novērtētu viņu izpratni par iekšējo modeli, uzraudzības iestādēm ir jāapsver iespēja intervēt personas no administratīvās, vadības vai uzraudzības struktūras, kā arī personas, kuras efektīvi vada apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrību.

1.32. Uzraudzības iestādēm ir jāapsver iespēja arī pārskatīt valdes sapulču protokolu vai attiecīgo lēmējinstiūciju dokumentāciju, lai novērtētu apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrības atbilstību izmantošanas testa prasībām.

14. pamatnostādne – Lēmumu pieņemšanas pamatojums

1.33. Apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrībai ir jānodrošina un jāspēj pierādīt, ka iekšējais modelis tiek izmantots lēmumu pieņemšanai.

1.34. Jo īpaši, aprēķinot teorētisko maksātspējas kapitāla prasību attiecībā uz norobežotajiem līdzekļiem, apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrībai ir jāatbilst Īstenošanas pasākumu 81. pantam un jāpaskaidro, kā tā nodrošina atbilstību starp šiem rezultātiem, kā to prasa Īstenošanas pasākumu 223. pantā.

15. pamatnostādne — Izmantošanas testa specifika grupas iekšējiem modeļiem saskaņā ar Maksātspējas II direktīvas 231. pantu

- 1.35. Dalības sabiedrībām un saistītajām sabiedrībām, kas pieteikušās izmantot grupas iekšējo modeli saskaņā ar Maksātspējas II direktīvas 231. pantu savas individuālās maksātspējas kapitāla prasības aprēķināšanai, ir jāsadarbojas, lai nodrošinātu iekšējā modeļa veida saskaņotību to uzņēmējdarbībā. Tām ir jāsniedz pierādījumi, ka iekšējā modeļa pārvaldība paredz to, ka:
- a) to individuālā maksātspējas kapitāla prasība tiek aprēķināta tik bieži, kā to prasa Maksātspējas II direktīvas 102. pants, kā arī ikreiz, kad tas ir nepieciešams lēmumu pieņemšanas procesā;
 - b) tās var ierosināt izmaiņas grupas iekšējā modelī, jo īpaši attiecībā uz daļām, kas tām ir būtiskas, vai pēc izmaiņām to riska profilā, kā arī ņemot vērā vidi, kurā sabiedrība darbojas;
 - c) saistītām sabiedrībām ir atbilstoša izpratne par iekšējo modeli attiecībā uz iekšējā modeļa daļām, kas ietver šīs sabiedrības riskus.
- 1.36. Apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas sabiedrībām, kas pieteikušās grupas iekšējā modeļa izmantošanai savas maksātspējas kapitāla prasības aprēķināšanai, ir jānodrošina iekšējā modeļa koncepcijas saskaņotība ar to uzņēmējdarbību un riska pārvaldības sistēmu, tostarp rezultātu, grupas līmenī un saistītās sabiedrības līmenī, kas ir pietiekami detalizēti, lai ļautu grupas iekšējam modelim būt pietiekami nozīmīgam to lēmumu pieņemšanas procesos.

4. nodaļa: Pieņemumu noteikšana un eksperta atzinums

16. pamatnostādne — Pieņemumu noteikšanas būtiskums

- 1.37. Apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas sabiedrībai ir jānosaka pieņemumi un jāizmanto eksperta atzinums, jo īpaši ņemot vērā pieņemumu izmantošanas ietekmes būtiskumu attiecībā uz šo pamatnostādni par pieņemumu noteikšanu un eksperta atzinumu.
- 1.38. Apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas sabiedrībai ir jānovērtē būtiskums, ņemot vērā gan kvantitatīvos, gan kvalitatīvos rādītājus un ārkārtas zaudējumu nosacījumus. Apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas sabiedrībai ir kopumā jānovērtē vērā ņemtie rādītāji.

17. pamatnostādne — Pieņemumu noteikšanas pārvaldība

- 1.39. Apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas sabiedrībai ir jānodrošina, ka visa pieņemumu noteikšanā un, jo īpaši, eksperta atzinuma izmantošanā ievēro apstiprināto un dokumentēto procesu.
- 1.40. Apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas sabiedrībai ir jānodrošina pieņemumu izvirzīšana un izmantošana laika gaitā apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas sabiedrībā, kā arī to atbilstība paredzētajai izmantošanai.
- 1.41. Apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas sabiedrībai ir jāapstiprina pieņemumi pietiekamas agrākas izcelsmes līmenī atbilstoši to būtiskumam, vissvarīgāko

pieņemumu gadījumā iesaistot administratīvās, vadības vai uzraudzības struktūras.

18. pamatnostādne – Saziņa un nenoteiktība pieņemumu noteikšanā

- 1.42. Apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrībai ir jānodrošina, ka procesos saistībā ar pieņemumiem un, jo īpaši, saistībā ar eksperta atzinuma izmantošanu, izvēloties šos pieņemumus, īpaši tiek mazināts pārpratumu vai nesaprašanās risks starp dažādām ar šiem pieņemumiem saistītām funkcijām.
- 1.43. Apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrībai ir jāveido formāls un dokumentēts atgriezeniskās saites process starp būtiska eksperta atzinuma un no tā izrietošo pieņemumu sniedzējiem un izmantotājiem.
- 1.44. Apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrībai ir jānodrošina pieņemumu nenoteiktības, kā arī ar galīgo rezultātu saistīto izmaiņu pārredzamība.

19. pamatnostādne – Pieņemumu noteikšanas dokumentēšana

- 1.45. Apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrībai ir jādokumentē pieņemumu noteikšanas process un, jo īpaši, eksperta atzinuma izmantošana tā, lai šis process ir pārredzams.
- 1.46. Apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrībai ir dokumentācijā jāiekļauj galīgie pieņemumi un to būtiskums, iesaistītie eksperti, paredzētā izmantošana un derīguma termiņš.
- 1.47. Apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrībai ir jāiekļauj atzinuma argumentācija, tostarp izmantotais informācijas pamats, ar detalizācijas līmeni, kas ļauj nodrošināt pārredzamību gan pieņemumiem, gan procesam, gan lēmumu pieņemšanas kritērijiem, kas izmantoti pieņemumu izvēlē un citu alternatīvu ignorēšanai.
- 1.48. Apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrībai ir jāpārliciecinās, ka būtisku pieņemumu izmantotāji saņem skaidru un visaptverošu rakstisku informāciju par šiem pieņemumiem.

20. pamatnostādne – Pieņemumu noteikšanas apstiprināšana

- 1.49. Apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrībai ir jānodrošina pieņemumu izvēles un eksperta atzinuma izmantošanas procesa apstiprināšana.
- 1.50. Apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrībai ir jānodrošina pieņemumu apstiprināšanas procesa un instrumentu, un, jo īpaši, eksperta atzinuma izmantošanas dokumentēšana.
- 1.51. Apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrībai ir jāseko būtisko pieņemumu izmaiņām, reaģējot uz jaunu informāciju, un jāanalizē un jāpaskaidro šīs izmaiņas, kā arī novirzes no būtisku pieņemumu realizācijas.
- 1.52. Apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrībai, kad tas ir iespējams un nepieciešams, ir jāizmanto tādi apstiprināšanas instrumenti kā stresa pārbaudes vai jutīguma pārbaudes.

- 1.53. Apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrībai ir jāpārskata izvēlētie pieņēmumi, paļaujoties uz neatkarīgām iekšējām vai ārējām zināšanām.
- 1.54. Apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrībai ir jānosaka apstākļi, kuru iestāšanās gadījumā pieņēmumi būtu uzskatāmi par viltotiem.

5. nodaļa: Metodoloģiskā konsekvence

21. pamatnostādne — Konsekvences kontrolpunkti

- 1.55. Apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrībai ir jānodrošina konsekvence starp varbūtības sadalījuma prognozes aprēķināšanai izmantotajām metodēm un bilances aktīvu un pasīvu novērtēšanai izmantotajām metodēm maksātspējas nolūkā.
- 1.56. Apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrībai ir jāpārbauda atbilstība šādos varbūtības sadalījuma prognozes aprēķināšanas posmos, gadījumā, ja tie atbilst attiecīgā modeļa daļai:
- a) konsekvence pārejai no bilances aktīvu un pasīvu novērtēšanas maksātspējas nolūkā uz iekšējo modeli maksātspējas kapitāla prasību aprēķinu nolūkā;
 - b) konsekvence aktīvu un pasīvu novērtēšanas iekšējā modelī novērtēšanas dienā bilances aktīvu un pasīvu novērtēšanai maksātspējas mērķiem;
 - c) riska faktoru un to ietekmes uz aplēses monetārajām vērtībām prognozes konsekvence pieņēmumiem par šiem riska faktoriem, kas izmantoti bilances aktīvu un pasīvu novērtēšanai maksātspējas mērķiem;
 - d) konsekvence aktīvu un pasīvu pārvērtēšanas perioda beigās bilances aktīvu un pasīvu novērtēšanai maksātspējas mērķiem;

22. pamatnostādne — Konsekvences aspekti

- 1.57. Apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrībai, novērtējot konsekvenci, ir jāņem vērā vismaz šādi aspekti:
- a) bilances aktīvu un pasīvu novērtēšanai maksātspējas nolūkos un varbūtības sadalījuma prognozes aprēķinā izmantoto aktuāro un statistisko metožu konsekvence;
 - b) attiecīgajiem aprēķiniem izmantoto informācijas avotu datu un parametru konsekvence;
 - c) attiecīgo aprēķinu pamatā esošo pieņēmumu, jo īpaši, pieņēmumu par līgumiskajām iespējām un finanšu garantijām, attiecībā uz nākotnes pārvaldības darbībām un gaidāmajiem turpmākiem aplēses ieguvumiem konsekvence.

23. pamatnostādne — Konsekvences novērtējums

- 1.58. Apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrībai ir jāveic regulāri konsekvences kvantitatīvi novērtējumi, ja tādi ir iespējami un samērīgi.

- 1.59. Apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrībai savā konsekvences novērtējumā ir:
- a) jānosaka un jādokumentē jebkuras novirzes starp varbūtības sadalījuma prognozes aprēķinu un bilances aktīvu un pasīvu novērtējumu maksātspējas nolūkā;
 - b) jānovērtē noviržu ietekme gan atsevišķi, gan kombinācijā.
 - c) jāsniedz pamatojums tam, ka novirzes nerada nekonekvenci starp varbūtības sadalījuma prognozes aprēķinu un bilances aktīvu un pasīvu novērtējumu maksātspējas nolūkā.

6. nodaļa: Varbūtības sadalījuma prognoze

24. pamatnostādne – Riska profila pārzināšana

- 1.60. Lai nodrošinātu iekšējā modeļa pamatā esošā varbūtības sadalījuma prognozes notikumu kopuma pilnību, apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrībai ir jāievieš procesi, kas ļauj sabiedrībai nodrošināt pietiekamu un aktuālu informāciju par tās pašreizējo riska profilu.
- 1.61. Jo īpaši apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrībai jānodrošina informācija par risku noteicošajiem un citiem faktoriem, kas izskaidro varbūtības sadalījuma prognozes pamatā esošā mainīgā lieluma izmaiņas, lai varbūtības sadalījuma prognozē var atspoguļot visas sabiedrības riska profila būtiskās īpašības.

25. pamatnostādne – Varbūtības sadalījuma prognozes pilnīgums

- 1.62. Novērtējot aktuāro un statistikas paņēmienu atbilstību, ko izmanto, lai aprēķinātu varbūtības sadalījuma prognozi [“Īstenošanas pasākumu” 229. pants], apdrošināšanas un pārapirošināšanas sabiedrībai jāapsver metožu efektivitāte, lai apstrādātu informāciju par riska profilu kā par svarīgu kritēriju.
- 1.63. Apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrībai jāizvēlas metodes, kas rada pietiekami pilnīgu varbūtības sadalījuma prognozi, lai uztvertu visas attiecīgās riska profila pazīmes saskaņā ar “Īstenošanas pasākumu” 229. panta e) apakšpunktu un lai atbalstītu lēmumu pieņemšanu saskaņā ar “Īstenošanas pasākumu” 226. pantu.
- 1.64. Saskaņā ar “Īstenošanas pasākumu” 229. panta g) apakšpunktu un atbilstoši šai metodoloģiskai novērtēšanai apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrībai jāapsver ticamība negatīvajām kvantilēm, kas izriet no varbūtības sadalījuma prognozes.

26. pamatnostādne — Varbūtības sadalījuma prognozes pilnīguma novērtējums

1.65. Lai veidotu viedokli saskaņā ar 25. pamatnostādni, uzraudzības iestādēm jāņem vērā vismaz:

- a) sabiedrības riska profils un tas, kādā mērā to atspoguļo varbūtības sadalījuma prognoze;
- b) pašreizējais aktuārzinātnes progress un vispārpieņemtā tirgus prakse atbilstoši "Īstenošanas pasākumu" 229. panta a) apakšpunktam;
- c) attiecībā uz varbūtības sadalījuma prognozes pilnīguma līmeni — visi paņēmieni, ko apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas sabiedrība ievieš, lai nodrošinātu atbilstību visām iekšējā modeļa testa prasībām un "Maksātspējas II" direktīvas 120.–126. pantā noteiktajiem standartiem;
- d) attiecībā uz konkrētu izskatāmo risku – veids, kādā apdrošināšanas un pārapsedrošināšanas sabiedrības izvēlētajās metodes un iegūtā varbūtības sadalījuma prognoze mijiedarbojas ar citiem iekšējā modeļa darbības jomā ietilpstošajiem riskiem attiecībā uz varbūtības sadalījuma prognozes pilnīgumu atbilstoši "Īstenošanas pasākumu" 232. pantam;
- e) izskatāmā riska raksturs, apjoms un sarežģītība, kā noteikts "Maksātspējas II" direktīvas 29. panta 3. punktā.

27. pamatnostādne — Varbūtības sadalījuma prognozes papildināšana

1.66. Apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas sabiedrībai jānodrošina, ka centieni radīt pilnīgu varbūtības sadalījuma prognozi nepasliktina negatīvo kvantitāti, kuras izriet no varbūtības sadalījuma prognozes, novērtējuma ticamību.

1.67. Apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas sabiedrībai jāpārņem, lai varbūtības sadalījuma prognoze nebūtu nepamatoti pilnīga, neatspoguļojot patieso riska profila informāciju (sk. arī 24. pamatnostādni).

1.68. Apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas sabiedrībai jānodrošina, lai metodika varbūtības sadalījuma prognozes papildināšanai atbilst statistikas kvalitātes standartiem attiecībā uz metodēm, pieņēmumiem un datiem saskaņā ar "Īstenošanas pasākumu" 229., 230. un 231. pantu. Ja šajos paņēmienos ietver eksperta atzinuma izmantošanu, sabiedrībai jāņem vērā attiecīgās pamatnostādnes par pieņēmumu noteikšanu un eksperta atzinumu.

7. nodaļa: Kalibrēšana — tuvinājumi

28. pamatnostādne — Tuvinājumu pārzināšana saskaņā ar ārkārtas zaudējumu noteikumiem

1.69. Ja sabiedrība tā vietā, lai izmantotu atsauces riska pakāpi, izmanto tuvinājumus, apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas sabiedrībai jāapstrīd un jāpierāda šo tuvinājumu radīto rezultātu ticamība saskaņā ar ārkārtas zaudējumu noteikumiem, atbilstoši riska profilam.

1.70. Jo īpaši, ja apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrība izmanto analītiskās slēgtās formulas, lai pārkalibrētu kapitāla prasību no iekšējā riska pakāpes uz atsaucē pakāpi, apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrībai jāpierāda, ka formulu pamatā esošie pieņēmumi ir reāli un ir spēkā arī saskaņā ar ārkārtas zaudējumu noteikumiem.

29. pamatnostādne — Cita bāzes mainīgā lieluma izmantošana

1.71. Apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrībai, ja tā, lai atvasinātu pamata pašu kapitāla vērtību maksātspējas kapitāla prasības aprēķināšanai, izmanto no pamata pašu kapitāla atšķirīgu mainīgā lieluma variāciju, jāpierāda, ka:

- a) tā spēj saskaņot atšķirības starp pamata pašu kapitālu un bāzes mainīgo lielumu laikā $t=0$;
- b) tā saprot starpību starp pamata pašu kapitālu un mainīgo lielumu jebkurā situācijā līdz un ieskaitot $t=1$, jo īpaši pie ārkārtas zaudējumu nosacījumiem saskaņā ar sabiedrības riska profilu.

30. pamatnostādne — Vadības pasākumi laika periodam, kas ir ilgāks par vienu gadu

1.72. Ja apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrība savā iekšējā modelī izvēlas laika periodu, kas ir ilgāks par vienu gadu, apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrībai jāņem vērā vadības pasākumi saistībā ar maksātspējas kapitāla prasības aprēķināšanu un jānodrošina šādu vadības pasākumu atspoguļošanās bilancē, kas izstrādāta maksātspējas mērķiem starp $t=0$ un $t=1$.

8. nodaļa: Peļņas un zaudējumu attiecinājums

31. pamatnostādne — Peļņas un zaudējumu noteikšana

1.73. Apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrībai jāizskata attiecīgā perioda peļņa un zaudējumi kā izmaiņas:

- a) pamata pašu kapitālā; vai
- b) citās naudas summās, ko iekšējā modelī izmanto, lai noteiktu izmaiņas pamata pašu kapitālā, piemēram, ekonomiskā kapitāla līdzekļu faktiskās izmaiņas.

Šajā nolūkā no peļņas un zaudējumu attiecinājuma jāizslēdz darbības, kas attiecināmas uz augošo papildu pašu kapitālu, šā kapitāla atmaksu vai izpirkšanu un pašu kapitāla izplatīšanu.

1.74. Ja tā savā iekšējā modelī izmanto mainīgo lielumu, kas nav pamata pašu kapitāls, apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrībai jāizmanto šis mainīgais lielums peļņas un zaudējumu attiecināšanai.

1.75. Veicot peļņas un zaudējumu attiecināšanu, sabiedrībai jānosaka, kā riska noteicošo faktoru izmaiņas ir saistītas ar varbūtības sadalījuma prognozes pamatā esošā mainīgā lieluma dinamiku.

9. nodaļa: Apstiprināšana

32. pamatnostādne — Apstiprināšanas politika un apstiprināšanas ziņojums

- 1.76. Apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrībai jāizveido, jāīsteno un jāuztur rakstiska apstiprināšanas politika, kas norāda vismaz:
- a) iekšējā modeļa apstiprināšanā lietotos procesus un metodes, kā arī to mērķus;
 - b) katras iekšējā modeļa sastāvdaļas regulārās apstiprināšanas biežumu un apstākļus, kas nosaka papildu apstiprināšanu;
 - c) personas, kas atbild par katru apstiprināšanas uzdevumu; un
 - d) procedūru, kas jāievēro gadījumā, ja modeļa apstiprināšanas procesā konstatē problēmas saistībā ar iekšējā modeļa ticamību, un lēmumu pieņemšanas procesu šo bažu novēršanai.
- 1.77. Apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrībai apstiprināšanas ziņojumā jādokumentē apstiprināšanas rezultāti, kā arī no apstiprināšanas analīzes izrietošie secinājumi un sekas.
- 1.78. Apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrībai apstiprināšanas ziņojumā jāietver atsauce uz validācijas datu kopumu, kas minēts 42. pamatnostādnē, kā arī procesa galveno dalībnieku apstiprinājumu.

33. pamatnostādne — Apstiprināšanas procesa darbības joma un mērķis

- 1.79. Apdrošināšanas un pārapirošināšanas sabiedrībai, konkretizējot apstiprināšanas mērķi, skaidri jānosaka katras iekšējā modeļa daļas konkrētās apstiprināšanas mērķis.
- 1.80. Apstiprināšanas ietvaros apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrībai jāaptver gan kvalitatīvie, gan kvantitatīvie iekšējā modeļa aspekti.
- 1.81. Apsverot apstiprināšanas jomu, papildus apsvērumiem par iekšējā modeļa dažādo daļu apstiprināšanu apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrībai jāņem vērā apstiprināšana kopumā un jo īpaši aprēķinātās varbūtības sadalījuma prognozes piemērotība, lai nodrošinātu, ka regulējošām prasībām atbilstoša kapitāla reglamentējošā kapitāla līmenī netiku piejautas būtiskas kļūdas.

34. pamatnostādne — Būtiskums apstiprināšanas procesā

- 1.82. Apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrībai jāapsver novērtējamā iekšējā modeļa daļu būtiskums, ja pēc tā lemjam par apstiprināšanas darbību intensitāti.
- 1.83. Apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrībai jāapsver iekšējā modeļa daļu būtiskums ne tikai atsevišķi, bet arī kopumā, lemjam, kā jāveic to atbilstošā apstiprināšana.
- 1.84. Nosakot būtiskumu apstiprināšanas kontekstā, apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrībai jāapsver jutīguma pārbaudes.

35. pamatnostādne — Apstiprināšanas procesa kvalitāte

- 1.85. Apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas sabiedrībai jānosaka visi zināmie pašreizējā apstiprināšanas procesa ierobežojumi.
- 1.86. Ja pastāv apstiprināšanas ierobežojumi attiecībā uz apstiprināšanas procesa daļām, apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas sabiedrībai jāapzina un jādokumentē šie ierobežojumi.
- 1.87. Apdrošināšanas un pārapsedrošināšanas sabiedrībai jānodrošina, ka apstiprināšanas procesa kvalitātes vērtējumā skaidri minēti apstākļi, kuros apstiprināšana ir neefektīva.

36. pamatnostādne — Apstiprināšanas procesa pārvaldība

- 1.88. Apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas sabiedrības rīcībā jābūt piemērotai pārvaldības saziņai, kā arī iekšējiem pārskatiem par rezultātiem, kuru apstiprināšanu tā veic.
- 1.89. Apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas sabiedrībai jāsapatavo un iekšēji jāpaziņo vispārējs atzinums, pamatojoties uz apstiprināšanas procesa rezultātiem.
- 1.90. Apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas sabiedrībai iepriekš jānosaka kritēriji, lai noteiktu, vai apstiprināšanas rezultātiem vai to daļai būtu jāpievērš pastiprināta uzmanība šajā sabiedrībā.
- 1.91. Apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas sabiedrībai skaidri jānosaka hierarhiskā kārtība tādā veidā, lai apstiprināšanas process saglabātos neatkarīgs no iekšējā modeļa izstrādes un darbības.

37. pamatnostādne — Funkcijas validācijas procesā

- 1.92. Ja puses, kas nav riska vadības funkcija, apstiprināšanas procesā veic īpašus uzdevumus, apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas sabiedrībai jānodrošina, ka riska pārvaldības funkcija pilda savus vispārējos pienākumus, kā noteikts "Maksātspējas II" direktīvas 44. pantā un "Īstenošanas pasākumu" 269. panta 2. punkta a) apakšpunktā, tostarp pienākumu nodrošināt dažādu uzdevumu izpildi apstiprināšanas procesā.
- 1.93. Apdrošināšanas un pārapsedrošināšanas sabiedrībai formāli jāizskaidro funkcija, kas katrai pusei noteikta apstiprināšanas procesā.

38. pamatnostādne — Validācijas procesa neatkarība

- 1.94. Apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas sabiedrībai jāpierāda, ka tās riska pārvaldības funkcija, lai nodrošinātu objektīvu iekšējā modeļa pārbaudi, nodrošina, ka apstiprināšanas process tiek veikts neatkarīgi no modeļa izstrādes un darbības. Ar sabiedrības riska pārvaldības funkciju jānodrošina apstiprināšanas uzdevumu izstrāde un izpilde tādā veidā, kas rada un uztur apstiprināšanas procesa neatkarību, kā noteikts "Īstenošanas pasākumu" 241. panta 2. punktā.

1.95. Apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrībai jālemj par pusēm, kuras piedalīsies ar apstiprināšanas procesu saistīto uzdevumu veikšanā, ņemot vērā dotās sabiedrības risku raksturu, pakāpi un sarežģītību, iesaistāmo cilvēku funkciju un prasmes, un kā tas nodrošina validācijas procesa neatkarību.

39. pamatnostādne — Grupas iekšējā modeļa apstiprināšanas īpatnības saskaņā ar "Maksātspējas II" direktīvas 231. pantu.

1.96. Dalības sabiedrībai un ar to saistītajām sabiedrībām, kas iekļautas pieteikumā izmantot grupas iekšējo modeli saskaņā ar "Maksātspējas II" 231. pantu, lai aprēķinātu maksātspējas kapitāla prasību, jāizstrādā vienota apstiprināšanas politika attiecībā uz apstiprināšanas procesu gan grupas, gan individuālā līmenī.

1.97. Dalības sabiedrībai un ar to saistītajām sabiedrībām jāizstrādā iekšējā modeļa apstiprināšanas process gan konsolidētās grupas maksātspējas kapitāla prasības kontekstā, gan saistīto sabiedrību, kas iekļautas pieteikumā izmantot grupas iekšējo modeli, maksātspējas kapitāla prasības aprēķināšanas kontekstā. Dalības sabiedrībai un ar to saistītajām sabiedrībām nepārprotami jānosaka šis apsvērums apstiprināšanas politikā, kas izstrādāta grupas iekšējam modelim.

40. pamatnostādne — Novērtēšanas instrumentu piemērošana

1.98. Apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrībai jāapsver iespēja izmantot kvantitatīvus vai kvalitatīvus novērtēšanas rīkus papildus tiem, kas minēti "Īstenošanas pasākumi" 242. pantā.

1.99. Apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrībai jābūt izpratnei par izpratnei par novērtēšanas rīkiem, ko tā izmanto, un jāizvēlas piemērots novērtēšanas rīku kopums efektīva apstiprināšanas procesa nodrošināšanai. Apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrībai, izvēloties novērtēšanas rīkus, jāapsver vismaz šādas pazīmes:

- a) novērtēšanas rīku raksturlielumi un ierobežojumi;
- b) raksturs, T. I., VAI novērtēšanas rīki ir kvalitatīvi, kvantitatīvi, vai arī abu veidu kombinācija;
- c) nepieciešamās zināšanas, t. i., nepieciešamais zināšanu apjoms personām, kuras veic apstiprināšanu;
- d) nepieciešamā informācija, t. i., iespējamie ierobežojumi attiecībā uz pieejamās informācijas daudzumu vai veidu, salīdzinot ārējo novērtēšanu ar iekšējo novērtēšanu;
- e) novērtēšanas cikls, t. i., novērtēšanas rīki, aptverot visus pamatpieņēmumus, kas veikti dažādos iekšējā modeļa posmos no izstrādes līdz ieviešanai un ekspluatācijai.

1.100. Apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrībai novērtēšanas atskaitē jānorāda, kuras iekšējā modeļa sastāvdaļas tiek vērtētas ar katru novērtēšanas rīku un kāpēc šie novērtēšanas rīki ir piemēroti konkrētam mērķim, kā minimums, aprakstot:

- a) novērtētās modeļa sastāvdaļas būtiskumu;
- b) līmeni, kādā rīks tiek piemērots attiecībā uz atsevišķiem riskiem, modelēšanas blokiem, portfeli, sabiedrības struktūrvienību līdz pat apkopotajiem rezultātiem;
- c) šā novērtēšanas uzdevuma mērķi;
- d) novērtēšanas paredzamo iznākumu.

41. pamatnostādne — Stresa pārbaudes un scenāriju analīze

1.101. Apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrībai jāizmanto stresa pārbaudes un scenāriju analīze kā iekšējā modeļa apstiprināšanas daļa.

1.102. Apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrībai jānodrošina, ka tās lietotās stresa pārbaudes un scenāriju analīze aptver attiecīgos riskus un tiek uzraudzītas laika gaitā.

42. pamatnostādne — Apstiprināšanas datu kopumi

1.103. Apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrībai jānodrošina to, ka apstiprināšanas procesā izvēlētie dati un izmantotie eksperta atzinumi efektīvi ļauj tai veikt iekšējā modeļa apstiprināšanu plašā pagātnē novērotu vai nākotnē iespējamu apstākļu spektrā.

10. nodaļa: Dokumentācija

43. pamatnostādne — Dokumentācijas kontroles procedūras

1.104. Lai nodrošinātu pastāvīgu dokumentācijas kvalitāti saskaņā ar "Īstenošanas pasākumu" 243. panta 3. punktu, apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrībai jāievieš vismaz:

- a) efektīva iekšējā modeļa dokumentācijas kontroles procedūra;
- b) iekšējā modeļa dokumentācijas versiju kontroles procedūra;
- c) skaidra atsauču sistēma iekšējā modeļa dokumentācijai, kas jālieto lietu nomenklatūrā, kā noteikts "Īstenošanas pasākumu" 244. panta a) apakšpunktā.

44. pamatnostādne — Metodoloģiju dokumentācija

1.105. Apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrībai jāizstrādā dokumentācija, kas ir pietiekami detalizēta, lai apliecinātu detalizētu izpratni par iekšējā modeli lietoto metodoloģiju un paņēmieniem, ietverot vismaz:

- a) pamatā esošos pieņēmumus;

- b) šādu pieņēmumu piemērojamību, ņemot vērā sabiedrības riska profilu;
- c) metodoloģijas vai paņēmiena trūkumus.

1.106. Apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrībai, dokumentējot iekšējā modelī izmantotās metodoloģijas pamatā esošu teoriju, pieņēmumus un matemātisko un empīrisku pamatojumu atbilstoši "Maksātspējas II" direktīvas 125. panta 3. punktam, pieejamības gadījumā jāiekļauj apraksti par metodoloģijas būtiskiem izstrādes soļiem, kā arī citas metodoloģijas, kuru lietošanu apdrošināšanas un pārapirošināšanas sabiedrība ir apsvērusi, tomēr vēlāk nav lietojusi.

45. pamatnostādne – Apstākļi, kādos iekšējais modelis nedarbojas efektīvi

1.107. Apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrībai dokumentācijā jāiekļauj vispārīgs kopsavilkums par iekšējā modeļa būtiskiem trūkumiem, apvienojot tos vienā dokumentā, kas satur vismaz "Īstenošanas pasākumu" 245. pantā minētos aspektus.

46. pamatnostādne – Dokumentācijas atbilstība adresātiem

1.108. Apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrībai jāapsver tāda iekšējā modeļa dokumentācijas ieviešana, kas sastāv no vairāk nekā viena iekšējā modeļa dokumentācijas līmeņa, atbilstoši dažādiem lietojuma veidiem un mērķauditorijām.

47. pamatnostādne – Lietotāja rokasgrāmatas vai procesu apraksti

1.109. Apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrībai kā daļa no iekšējā modeļa dokumentācijas jāievieš lietotāja rokasgrāmatas vai procesu apraksti par iekšējā modeļa izmantošanu, kuriem jābūt pietiekami detalizētiem, lai sniegtu neatkarīgai trešai personai zināšanas, kā darboties ar iekšējo modeli un kā to izmantot.

48. pamatnostādne – Modeļa rezultātu dokumentācija

1.110. Apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrībai kā daļa no iekšējā modeļa dokumentācijas jā saglabā modeļa rezultāti, kas ir būtiski "Maksātspējas II" direktīvas 120. panta prasību izpildei.

49. pamatnostādne – Programmatūras un modelēšanas platformu dokumentācija

1.111. Apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrībai dokumentācijā jāsniedz informācija par iekšējā modelī izmantoto programmatūru, modelēšanas platformām un datortehnikas sistēmām.

1.112. Izmantojot programmatūru, modelēšanas platformas un datortehnikas sistēmas, apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrībai dokumentācijā jāsniedz pietiekama informācija, lai būtu iespējams izvērtēt un pamatot to lietošanu un lai uzraudzības iestādes varētu novērtēt to atbilstību.

11. nodaļa: Ārējie modeļi un dati

50. pamatnostādne – Ārējie dati

1.113. Apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrībai, ņemot vērā ārējo datu raksturu, jāspēj parādīt atbilstoša līmeņa izpratni par iekšējā modelī izmantoto ārējo datu īpatnībām, tostarp to būtiskiem pārveidojumiem, parametru maiņu, sezonālītāti un cita veida apstrādi ārējiem datiem.

1.114. Apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrībai jo īpaši vismaz:

- a) jāsaprot ārējo datu īpašības un ierobežojumi vai citas īpatnības;
- b) jāizstrādā procesi trūkstošo ārējo datu un citu ierobežojumu konstatēšanai;
- c) jāsaprot tuvinājumi un datu apstrāde, kas veikta, iztrūkstot ārējiem datiem, vai arī ticamības trūkuma gadījumā;
- d) jāizstrādā procesi savlaicīgu konsekvences pārbaūžu veikšanai, tostarp salīdzināšanai ar citiem svarīgiem avotiem, ciktāl dati ir praktiski pieejami.

51. pamatnostādne – Izpratne par ārējo modeli

1.115. Apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrībai jāspēj parādīt, ka visām ārējā modeļa lietošanā iesaistītajām pusēm ir pietiekami detalizēta izpratne par nozīmīgām ārējā modeļa sastāvdaļām, tostarp pieņēmumiem, tehniskajiem un operacionālajiem aspektiem.

1.116. Apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrībai jāpievērš īpaša uzmanība tiem ārējo modeļu aspektiem, kas vairāk atbilst tās riska profilam.

52. pamatnostādne – Ārēja modeļa un datu izvēles pārskatīšana

1.117. Apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrībai periodiski jāpārskata tās konkrēta ārējā modeļa vai ārēju datu kopuma izvēles pamatojums.

1.118. Apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrībai nevajadzētu pārmērīgi paļauties uz vienu pakalpojuma sniedzēju, un sabiedrībai ir jāizstrādā plāni pakalpojumu sniedzēja kļūmju ietekmes mazināšanai.

1.119. Apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrībai jāpievērš uzmanība ārējā modeļa vai tādu datu, kas ļauj sabiedrībai labāk novērtēt tās riskus, atjauninājumiem.

53. pamatnostādne – Ārējo modeļu integrācija iekšējā modeļa sistēmā

1.120. Apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrība jāspēj parādīt, ka pieeja ārējā modeļa integrācijai iekšējā modeļa sistēmās ir piemērota, tostarp, sabiedrības izvēlētie paņēmieni, dati, parametri, pieņēmumi un ārējā modeļa darbības rezultāti.

54. pamatnostādne — Apstiprināšana ārējo modeļu un datu kontekstā

- 1.121. Apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrībai jāveic pašai sava ārējā modeļa būtisko to aspektu apstiprināšana, kas svarīgi tās riska profilam, kā arī procesu apstiprināšana ārējā modeļa un datu integrācijai savos procesos un iekšējā modelī.
- 1.122. Apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrībai jānovērtē ārējā modelī pieejamo īpašību vai opciju izvēles vai neizvēlēšanās atbilstība.
- 1.123. Veicot novērtēšanu, apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrībai jāizvērtē attiecīgā informācija un jo īpaši piegādātāja vai citas trešās personas veiktā analīze, un, to darot, apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrībai vismaz jānodrošina, ka:
- a) nav ierobežota novērtēšanas neatkarība;
 - b) tā atbilst apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrības noteiktajam novērtēšanas procesam un ir skaidri izklāstīts apstiprināšanas politikā;
 - c) tiek ņemta vērā piegādātāja vai citas trešās personas veiktās analīzes netieša vai tieša neobjektivitāte.

55. pamatnostādne — Dokumentācija ārējo modeļu un datu kontekstā

- 1.124. Apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrībai jānodrošina ārējo modeļu un datu dokumentācijas atbilstība dokumentācijas standartiem.
- 1.125. Apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrībai jā sagatavo dokumentācija vismaz par:
- a) tās riska profilam nozīmīgajiem ārējā modeļa un ārējo datu aspektiem;
 - b) ārējā modeļa vai ārējo datu integrāciju tās procesos un iekšējā modelī;
 - c) ārējā modeļa datu, īpaši ievades datu, vai ārējā modeļa darbības rezultātu integrāciju tās procesos un iekšējā modelī;
 - d) iekšējā modelī izmantotajiem ārējiem datiem, to avotu un pielietojumu.
- 1.126. Ja apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrība savā dokumentācijā izmanto piegādātāju un pakalpojumu sniedzēju izstrādātu dokumentāciju, apdrošināšanas un pārapirošināšanas sabiedrībai jānodrošina, ka netiek ierobežota tās spēja ievērot dokumentācijas standartus.

56. pamatnostādne — Sabiedrības atbildība ārējo modeļu un datu kontekstā

- 1.127. Apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrībai jā saglabā atbildība par pienākumu izpildi saistībā ar tās iekšējo modeli un ārējā modeļa vai datu nozīmi iekšējā modelī, kā arī par jebkurām citām prasībām.

57. pamatnostādne — Pakalpojumu sniedzēju nozīme, izmantojot ārējos modeļus un datus

- 1.128. Apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrībai jāizmanto ārpalpojuma līgums, ja tā izvēlas neizmantot ārējo modeli tiešā veidā.
- 1.129. Līdzīgā veidā apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrībai ar ārpalpojuma līguma palīdzību jāuzdod pakalpojumu sniedzējam veikt dažus ar ārējiem datiem saistītus uzdevumus.
- 1.130. Apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrībai, noslēdzot ārpalpojumu līgumu, jāievēro "Maksātspējas II" direktīvas 49. pantā paredzētās prasības un Īstenošanas pasākumu 274. panta prasības.

12. nodaļa: Iekšējie modeļi grupām — Kolēģiju darbība

58. pamatnostādne — Iekšējā modeļa darbības jomas izvērtēšana

- 1.131. Izvērtējot iekšējā modeļa darbības jomas atbilstību, grupas uzraugam, citām uzraudzības iestādēm, kā noteikts Īstenošanas pasākumu 343. panta 2. punktā un kolēģijas noteiktajām citām uzraudzības iestādēm saskaņā ar Īstenošanas pasākumu 344. panta 2. punktu jāņem vismaz vērā:
- a) grupā ietilpstošo saistīto sabiedrību nozīmīgums saistībā ar grupas riska profilu;
 - b) grupā ietilpstošo saistīto sabiedrību riska profils salīdzinājumā ar grupas kopējo riska profilu;
 - c) ja tas ir atbilstoši, grupas pārejas plāns modeļa darbības jomas paplašināšanai vēlākā posmā un attiecīgais laika plānojums;
 - d) standarta formulas vai cita apstiprināta vai apstiprināšanas procesā esoša iekšējā modeļa, kas tiks izmantots jebkuras saistītās apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrības maksātspējas kapitāla prasības aprēķināšanai, kura iekļauta iekšējā modeļa darbības jomā, piemērotība;
 - e) standarta formulas vai cita apstiprināta vai apstiprināšanas procesā esoša iekšējā modeļa, kas tiks izmantots tādas grupā iekļautās saistītās apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrības maksātspējas kapitāla prasības aprēķināšanai, kura nav iekļauta iekšējā modeļa darbības jomā, piemērotība.
- 1.132. Izvērtējot piemērotību izslēgt grupā ietilpstošas saistītās sabiedrības no iekšējā modeļa darbības jomas, iepriekšējā paragrāfā minētajām grupas uzraudzības iestādēm jānovērtē, vai sabiedrību izslēgšanas sekas varētu būt:
- a) nepareiza pašu kapitāla sadale, pamatojoties uz atsevišķu sabiedrību maksātspējas kapitāla prasībām, nevis uz ieguldījumu grupas riska profilā;
 - b) nekoncekvences, kas izrietētu no iekšējā modeļa lietošanas grupas maksātspējas kapitāla prasības aprēķināšanai un standarta formulas vai atšķirīga apstiprināta vai apstiprināšanas procesā esoša iekšējā modeļa

lietošanas grupā ietilpstošas saistītās sabiedrības maksātspējas kapitāla prasības aprēķināšanai;

- c) grupas un grupā ietilpstošo saistīto sabiedrību riska pārvaldības nepilnības, ko nosaka iekšējā modeļa ierobežotā darbības joma; vai
- d) neatbilstoša grupas maksātspējas kapitāla prasība saistībā ar grupas riska profilu.

59. pamatnostādne — Iekšējā modeļa darba plāns grupuiekšējo modeļu novērtēšanai un apstiprināšanas procesam

1.133. Grupas uzraugam sadarbībā ar citām iesaistītajām uzraudzības iestādēm jāizstrādā darba plāns un saziņas noteikumi, kas šīm iestādēm jāievēro grupu iekšējā modeļa izvērtēšanas un apstiprināšanas procesā.

1.134. Vajadzības gadījumā grupas uzraugam, apspriežoties ar citām iesaistītajām uzraudzības iestādēm, jāveic iekšējā modeļa darba plāna atjaunināšana.

1.135. Saistībā ar iekšējā modeļa izvērtēšanu grupas uzraugam jānodrošina šīs izvērtēšanas termiņu, galveno pasākumu un paredzamo rezultātu iekļaušana iekšējā modeļa darba plānā. Grupas iekšējā modeļa gadījumā saskaņā ar Maksātspējas II direktīvas 231. pantu grupas uzraugam un uzraudzības iestādēm jāapsver īpašu noteikumu iekļaušana iekšējā modeļa darba plānā. Grupas uzraugam jānodrošina, ka iekšējā modeļa darba plānā vismaz:

- a) nosaka, kad un kā izvērtēšanā jāapspriežas un jāiesaista citas iesaistītās uzraudzības iestādes, kas minētas Īstenošanas pasākumu 343. panta 2. punktā;
- b) nosaka, kad un kā ļaut citām uzraugu kolēģijā ietilpstošajām uzraudzības iestādēm, kas minētas Īstenošanas pasākumu 344. panta 2. punktā, piedalīties izvērtēšanā;
- c) nosaka izvērtēšanas prioritātes, ņemot vērā iekšējā modeļa darbības jomu, katras grupā ietilpstošās saistītās sabiedrības specifiku, grupas un grupā ietilpstošo saistīto sabiedrību riska profilu, kā arī pieejamo un būtisko informāciju par iekšējo modeli;
- d) nosaka, kad un kā jāziņo par iesaistīto uzraudzības iestāžu veikto izvērtēšanu citām iesaistītajām uzraudzības iestādēm.

1.136. Saistībā ar lēmumu par pieteikumu izmantot grupas iekšējo modeli saskaņā ar "Maksātspējas II" direktīvas 231. pantu, grupas uzraugam, pārrunājot to ar citām iesaistītajām uzraudzības iestādēm, jānodrošina laika grafiku visiem posmiem un nodevumiem iekļaušana iekšējā modeļa darba plānā kopīga lēmuma pieņemšanai, kā noteikts EAAPĪ īstenošanas tehniskajā standartā procesam, lai sasniegtu kopīgu lēmumu attiecībā uz grupas iekšējiem modeļiem.

60. pamatnostādne — Bažas par procesu

1.137. Ja iesaistītā uzraudzības iestāde konstatē būtisku iemeslu bažām saistībā ar apstiprināšanas procesu, tai par savām bažām jāpaziņo grupas uzraugam un citām iesaistītajām iestādēm, cik ātri vien iespējams.

61. pamatnostādne — Kopējas klātienes pārbaudes grupasiekšējā modeļa izvērtēšanas procesā

1.138. Iesaistītajam grupas uzraugam un citām iesaistītajām uzraudzības iestādēm jāatrod iespēja pieprasīt un apspriest, kad un kā organizēt kopējas klātienes pārbaudes, lai pārbaudītu grupas iekšējā modeļa izvērtēšanas procesa informāciju ar mērķi nodrošināt šā procesa efektivitāti.

1.139. Uzraudzības iestādēm, kas pieprasa veikt kopēju klātienes pārbaudi, jāinformē grupas uzraugs par šīs pārbaudes jomu un nolūku, ņemot vērā kopējo klātienes pārbaudi mērķus saistībā ar izvērtēšanu, kā noteikušas iesaistītās uzraudzības iestādes.

1.140. Pēc tam grupas uzraugam jāpaziņo informācija citām iesaistītajām uzraudzības iestādēm, EAAPI un, ja nepieciešams, citiem kolēģijas dalībniekiem un locekļiem, kurus var ietekmēt vai kuri var būt ieinteresēti piedalīties kopējā klātienes pārbaudē vai tās rezultātā.

1.141. Kad ir noteiktas uzraudzības iestādes, kas piedalās kopējā klātienes pārbaudē, tām ir jāapspriežas un jāvienojas par klātienes pārbaudes galīgo jomu, nolūku, struktūru un uzdevumu sadalījumu, tostarp par to, kas vadīs klātienes pārbaudi.

1.142. Grupas uzraugs ir jāinformē par kopīgās klātienes pārbaudes attīstību un rezultātiem.

1.143. Grupas uzraudzības iestādei, kas vada klātienes pārbaudi, ja tā nav grupas uzraugs, jānodrošina attiecīgās dokumentācijas pieejamība grupas uzraugam. Grupas uzraugam jānodrošina attiecīgās dokumentācijas pieejamība iesaistītajām uzraudzības iestādēm, kas piedalās kopīgā klātienes pārbaudē, un EAAPI. Grupas uzraugam jānodrošina pārējiem kolēģijas locekļiem un dalībniekiem attiecīgās saņemtās dokumentācijas saraksts, kā arī jānodrošina dokumentācija pēc īpaša pieprasījuma.

1.144. Pamatojoties uz ziņojumu, kurā norādīti galvenie kopīgās klātienes pārbaudes rezultāti, uzraudzības iestādei, kas vada klātienes pārbaudi, jāapspriež ar iesaistītajām uzraudzības iestādēm kopīgās klātienes pārbaudes rezultāts un veicamie pasākumi.

1.145. Atbilstoši saziņai ar kolēģiju, par ko panākta vienošanās, grupas uzraugam jāinformē pārējie kolēģijas locekļi un dalībnieki par rezultātiem un pasākumiem.

62. pamatnostādne — Pārskatu nodošana par grupuiekšējo modeļu pārskatiem

- 1.146. Iesaistītajām uzraudzības iestādēm jāinformē grupas uzraugs un citas iesaistītās uzraudzības iestādes par neklātienes un klātienes pasākumu galvenajiem rezultātiem un tie jāapspiež.
- 1.147. Iesaistītajām uzraudzības iestādēm jāinformē grupas uzraugs un pārējās iesaistītās uzraudzības iestādes par pieeju, ko tās izmanto grupas iekšējā modeļa elementu pārskatīšanā.
- 1.148. Ja šīs informēšanas rezultātā iesaistītās uzraudzības iestādes konstatē būtiskas atšķirības izmantotajās pieejās, tām ir jāapspiežas un jāvienojas par procesu konsekvētu pieeju izstrādei, ja tās šādu saskaņošanu uzskata par piemērotu.
- 1.149. Uzskatot to par piemērotu, iesaistītajām uzraudzības iestādēm jāapsver informācijas nodošana par iekšējā modeļa elementu pārskatīšanā lietotajiem līdzekļiem un paņēmieniem citām iesaistītajām uzraudzības iestādēm.

63. pamatnostādne — Trešo valstu uzraudzības iestāžu iesaistišana grupu iekšējo modeļu izvērtēšanas procesā

- 1.150. Iesaistītajam grupas uzraugam un citām iesaistītajām uzraudzības iestādēm jālemj, vai un ar kurām trešo valstu uzraudzības iestādēm vajadzētu apspriesties.
- 1.151. Pirms apspriešanās ar trešās valsts uzraudzības iestādi grupas uzraugam ar iesaistītās valsts uzraudzības iestāžu atbalstu jāveic attiecīgi pasākumi, lai nodrošinātu tiesību aktu normas attiecībā uz informācijas konfidencialitāti jurisdikcijā, kurā atrodas trešās valsts uzraudzības iestāde, atbilstību no "Maksātspējas II" direktīvas piemērojamiem tiesību aktiem izrietošām dienesta noslēpuma prasībām.

64. pamatnostādne — Grupas iekšējo modeļu būtisku izmaiņu izvērtējums saskaņā ar "Maksātspējas II" direktīvas 231. pantu

- 1.152. Saistībā ar pieteikuma būtisku grupas iekšējā modeļa izmaiņu apstiprināšanu izvērtēšanu saskaņā ar "Maksātspējas II" direktīvas 231. pantu grupas uzraugam un pārējām iesaistītajām uzraudzības iestādēm jānolemj, vai deleģēt izmaiņu saistītās sabiedrības līmenī izvērtēšanu attiecīgajai uzraudzības iestādei.

Atbilstība un ziņošanas noteikumi

- 1.153. Šajā dokumentā ir ietvertas pamatnostādnes, kas izdotas saskaņā ar EAAPI regulas 16. pantu. Saskaņā ar EAAPI regulas 16. panta 3. punktu kompetentās iestādes un finanšu iestādes cenšas nodrošināt atbilstību pamatnostādnēm un ieteikumiem.
- 1.154. Kompetentajām iestādēm, kas nodrošina atbilstību vai gatavojas nodrošināt atbilstību šīm pamatnostādnēm, attiecīgi jāietver tās savā tiesiskajā regulējumā vai uzraudzības sistēmā.

- 1.155. Kompetentās iestādes divu mēnešu laikā pēc tulkoto versiju izdošanas apstiprina EAAPI, ka tās nodrošina atbilstību vai gatavojas nodrošināt atbilstību šīm pamatnostādņēm, minot neatbilstības iemeslus.
- 1.156. Ja līdz minētajam termiņam atbilde nav saņemta, uzskata, ka kompetentā iestāde nenodrošina atbilstību ziņošanas noteikumiem un par to attiecīgi tiek ziņots.

Nobeiguma noteikums par pārskatīšanu

- 1.157. EAAPI veic šo pamatnostādņu pārskatīšanu.